

UITSPRAAK

SGIM 2023-10

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van de heer A wonende te B, hierna te noemen 'klager', handelend als vertegenwoordiger van zijn minderjarige zoon C, hierna te noemen 'de zoon' tegen D, gevestigd te E, hierna te noemen 'verweerder' (gemachtigden: mevrouw F en mevrouw mr. G. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft bij email van 24-01-2023 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier (eveneens) op 24-01-2023 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 25-01-2023 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 24-03-2023 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 21 april 2023.
5. De hoorzitting heeft op 21 april 2023 plaatsgevonden te Bunnik. Partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt toegelicht. Verweerder werd vertegenwoordigd door de heer H, klinisch directeur en mevrouw I, klachtenmanager en bijgestaan door zijn gemachtigden, mevrouw F en mevrouw G.
6. Ter zitting is gebleken dat de heer H en commissielid de heer [commissielid] elkaar kennen van de studie Tandheekunde van ongeveer 30 jaar geleden. Op de vraag van de voorzitter, na een korte schorsing, of klager vanwege een mogelijke belangenverstremming wenst dat het geschil wordt aangehouden en op een andere datum door een ander commissielid wordt behandeld, antwoordt klager dat hij ermee instemt dat het geschil wordt behandeld en beoordeeld door de Geschilleninstantie in de samenstelling zoals onder dit advies is weergegeven.

De klacht

Het geschil betreft het gebrek aan het verlenen van goede orthodontische zorg door verweerder aan de zoon van klager waardoor de tanden van deze zoon zijn gesleten en deze een langdurig en kostbaar hersteltraject zal moeten volgen.

De zoon was sinds oktober 2018 patiënt bij verweerder vanwege een beugeltraject om een lichte overbeet te verhelpen. De behandeling was echter langdurig en verliep niet naar wens. In januari 2021 heeft klager dan ook een andere orthodontist voor de zoon gezocht die de behandeling heeft overgenomen. De opvolgend orthodontist constateerde dat de behandeling door verweerder niet juist was uitgevoerd waardoor de tanden op een zodanige wijze op elkaar stonden dat de voortanden van de zoon zijn afgesleten. Als gevolg hiervan was het nodig om een nieuw behandelplan te maken om de tanden in de juiste stand te zetten waarna de slijtage door een tandarts zal moeten worden hersteld door de tanden iets "op te bouwen".

Klager heeft een klacht ingediend bij verweerder maar daar werd moeizaam op gereageerd; een reactie was vertraagd of vergeten of de vraag was niet goed begrepen. De klachtenmanager van verweerder heeft de klacht vervolgens zonder goede onderbouwing afgewezen en klager werd verweten dat hij geen medewerking aan een oplossing zou hebben gegeven.

Klager heeft verweerder echter meerdere malen gevraagd contact op te nemen met de opvolgend orthodontist zodat de klacht kon worden besproken maar verweerder is daar niet toe overgegaan.

De gevolgen van het ondeugdelijke behandeltraject van verweerder zijn dat de zoon viereneenhalf jaar een beugel heeft moeten dragen hetgeen geen pretje is voor een puber. Later zal daar nog een herstelbehandeling voor de voortanden bij de tandarts bijkomen. Daarbij wordt het beugeltraject al drie jaar niet meer gedekt door de verzekering. Ter zitting heeft klager toegelicht dat de schade die hij hierdoor heeft geleden 36 x de maandelijkse controle van € 45,- bedraagt, derhalve in totaal €1.620,-, welk bedrag hij van verweerder als schadevergoeding verlangt.

Het verweer

De zoon is van oktober 2018 tot en met januari 2021 onder behandeling geweest bij verweerder. De diagnose bij aanvang van de behandeling was onder meer dat de kiezen van de zoon niet in goede relatie met elkaar stonden, er was sprake van een overbeet en een diepe beet. Na het eerste consult werd een behandelplan met kostenbegroting opgesteld dat door de ouders van de zoon is ondertekend. Er was dan ook sprake van een informed consent. Het behandeltraject bestond uit een opeenvolging van meerdere soorten beugels. Een behandeling van ruim twee jaar zoals de zoon bij verweerder heeft doorgemaakt, behoort tot een normale behandelduur. De behandelduur kan van tevoren in redelijke mate worden ingeschat maar hangt ook af van de lichaamsgroei en de medewerking van de patiënt.

Verweerder is van mening dat het behandeltraject, dat bijna was afgerond, zou hebben geleid tot een geslaagd orthodontisch resultaat voor de zoon. Klager heeft de behandeling bij verweerder echter vroegtijdig gestopt. Na de afspraak op 12 januari 2021 heeft verweerder de zoon niet meer teruggezien. In het klachtentraject heeft verweerder klager gevraagd om een onderbouwing van de opvolgend orthodontist over te leggen waaruit zou blijken dat de door verweerder uitgevoerde behandeling niet de juiste zou zijn. Klager heeft die onderbouwing niet toegestuurd. Wel heeft klager verweerder voorgesteld zelf contact op te nemen met de opvolgend orthodontist maar de medische geheimhoudingsplicht en privacy wetgeving staan daaraan in de weg. Op foto's die door klager zijn overgelegd is slijtage aan de voortanden en hoektanden van de zoon te zien. Bij aanvang van het beugeltraject was echter al sprake van slijtage aan de voortanden van de zoon. Verweerder bestrijdt

dat de slijtage het gevolg is van een onjuist uitgevoerd beugeltraject. Wrijving en tandenknarsen kunnen hiervan de oorzaak zijn of het gebruik van bepaalde voedingsmiddelen. De slijtage bij de zoon is niet abnormaal en komt met regelmaat voor bij patiënten.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat hij een behandelplan heeft opgesteld en een traject heeft uitgevoerd dat passend is bij de diagnose van de zoon. Verweerder heeft als een zorgvuldig orthodontist voor de zoon gehandeld.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenmanager van verweerder zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Klager heeft medio maart 2023 een behandelplan van de opvolgend orthodontist en een aantal foto's aan het digitale dossier toegevoegd. Ter zitting is gebleken dat dit document en die foto's, naar wordt vermoed door een administratieve fout, niet inzichtelijk zijn geweest voor verweerder. Geen van partijen kan hiervan een verwijt worden gemaakt. De voorzitter heeft de zitting kort geschorst om zich te beraden en heeft partijen vervolgens te kennen gegeven dat de stukken niet bij de beoordeling van het geschil betrokken zullen worden aangezien die niet zien op het tandheelkundig handelen van verweerder en de procespositie van partijen daarmee niet wordt geschaad.

Klager heeft gesteld dat verweerder een onjuist behandeltraject heeft gevolgd voor de orthodontische problemen van zijn zoon. De opvolgend orthodontist tot wie klager zich met zijn zoon heeft gewend heeft een andere behandeling geadviseerd.

Op grond van het medische dossier en de overgelegde stukken is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerder een goed en verdedigbaar orthodontisch traject voor de zoon heeft gevolgd, passend bij zijn diagnose. Daarbij wordt aangetekend dat een tandheelkundig of orthodontisch probleem veelal op meerdere manieren kan worden behandeld. Daarbij heeft iedere behandelaar een eigen behandelwijze of voorkeur voor een bepaalde behandelwijze zonder dat gezegd kan worden dat

de ene methode beter is dan de andere. Door verweerder is het gebit van de zoon goed gereguleerd; de tanden van de zoon stonden goed op en naast elkaar. De duur van het behandeltraject is door verweerder binnen de gangbare normen uitgevoerd en is onder meer afhankelijk van de groei en fysiologie van de patiënt.

Klager heeft ervoor gekozen zijn zoon voor het einde van de behandeling aan te melden bij een andere orthodontist om het traject af te maken. Dit is een vrije keuze van klager waardoor verweerder echter niet in de gelegenheid is gesteld het beugeltraject van de zoon zo nodig aan te passen of eventuele klachten te verhelpen.

Ten aanzien van de geconstateerde slijtage aan de tanden van de zoon overweegt de Geschilleninstantie dat tussen het door verweerder gevolgde behandeltraject en die slijtage geen causaal verband is gebleken. Sommige (jeugdige) patiënten hebben last van slijtage van hun tanden waaraan geen orthodontische oorzaak ten grondslag ligt. (Ongemerkt) tanden knarsen of klemmen of het drinken van frisdrank of energydrink kunnen bijvoorbeeld slijtage veroorzaken.

Gelet op het voorgaande is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam orthodontist in vergelijkbare omstandigheden mag worden verwacht.

De Geschilleninstantie verklaart de klacht van klager dan ook ongegrond en wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 21 april 2023

Met verzenddatum, 16 mei 2023